

**REGULAMENTUL (UE) NR. 995/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 20 octombrie 2010**

de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pădurile oferă o mare varietate de beneficii economice, sociale și de mediu, inclusiv lemn și produse forestiere nelemnoase, precum și servicii de mediu esențiale pentru umanitate, printre care conservarea biodiversității și a funcțiilor ecosistemului și protejarea sistemului climatic.
- (2) Datorită cererii crescânde de lemn și produse din lemn de pe plan mondial, precum și deficiențelor instituționale și de guvernare prezente în sectorul forestier dintr-o serie de țări producătoare de lemn, exploatarea forestieră ilegală și comerțul aferent au devenit și mai îngrijorătoare.
- (3) Exploatarea forestieră ilegală reprezintă o problemă globală de interes internațional major. Această problemă constituie o amenințare gravă pentru păduri, întrucât contribuie la procesul de despădurire și de degradare a pădurilor, responsabil pentru aproximativ 20 % din emisiile globale de CO₂, amenință biodiversitatea și subminează gestionarea pădurilor și dezvoltarea durabilă, inclusiv viabilitatea comercială a operatorilor care își desfășoară activitatea în conformitate cu legislația aplicabilă. Aceasta contribuie, de asemenea, la deșertificare și la eroziunea solului și poate exacerba fenomenele meteorologice extreme și inundațiile. În plus, exploatarea forestieră ilegală are implicații sociale, politice și

economice, deseori subminând progresul către o bună guvernare și amenințând mijloacele de subsistență ale comunităților locale dependente de păduri, și poate fi asociată cu conflicte armate. Se preconizează că combaterea problemei reprezentate de exploatarea forestieră ilegală în contextul prezentului regulament va contribui la eforturile Uniunii de atenuare a schimbărilor climatice în mod rentabil și aceasta ar trebui considerată ca un complement la acțiunile și angajamentele Uniunii în contextul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice.

- (4) În Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽³⁾, una dintre acțiunile prioritare identificate o reprezintă examinarea posibilității de a se lua măsuri active în vederea prevenirii și combaterii comerțului cu lemn recoltat în mod ilegal și continuarea participării active a Uniunii și a statelor membre la punerea în aplicare a rezoluțiilor și acordurilor globale și regionale referitoare la chestiuni ce vizează pădurile.
- (5) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și către Consiliul din 21 mai 2003 intitulată „Aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale (FLEGT): propunere pentru un plan de acțiune al Uniunii Europene” a propus un pachet de măsuri de susținere a eforturilor depuse la nivel internațional în vederea abordării problemei exploatarea forestiere ilegale și a comerțului aferent în contextul eforturilor generale ale Uniunii de a realiza o gestionare durabilă a pădurilor.
- (6) Parlamentul European și Consiliul au salutat respectiva comunicare și au recunoscut necesitatea participării Uniunii la eforturile internaționale de soluționare a problemei exploatarea forestiere ilegale.
- (7) În conformitate cu scopul comunicării menționate, și anume acela de a garanta că numai produsele din lemn produse în conformitate cu legislația națională a țării producătoare de lemn intră pe teritoriul Uniunii, Uniunea a inițiat negocieri în vederea încheierii unor acorduri de parteneriat voluntare („FLEGT APV”) cu țările producătoare de lemn („țări partenere”), în temeiul cărora părțile implicate au obligația juridică de a pune în aplicare un regim de licențe și de a reglementa comerțul cu sortimentele de lemn și cu produsele din lemn menționate în respectivele FLEGT APV.

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2009, p. 88.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 22 aprilie 2009 (JO C 184 E, 8.7.2010, p. 145), Poziția Consiliului în primă lectură din 1 martie 2010 (JO C 114 E, 4.5.2010, p. 17) și Poziția Parlamentului European din 7 iulie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

- (8) Date fiind amploarea și urgența problemei, se impune sprijinirea activă a combaterii exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, completarea și consolidarea inițiativei privind FLEGT APV și îmbunătățirea sinergiilor dintre politicile care urmăresc protejarea pădurilor și atingerea unui înalt nivel de protecție a mediului, inclusiv combaterea schimbărilor climatice și a pierderii biodiversității.
- (9) Eforturile depuse de țările care au încheiat acorduri de parteneriat voluntare în cadrul FLEGT cu Uniunea și principiile încorporate în aceste acorduri, în special cu privire la definirea lemnului produs în mod legal, ar trebui să fie recunoscute și țările ar trebui încurajate în continuare să încheie FLEGT APV. De asemenea, ar trebui să se țină seama de faptul că, în cadrul regimului de licențe FLEGT, numai lemnul recoltat în conformitate cu legislația națională aplicabilă și produsele din lemn derivate din acesta sunt exportate către Uniune. În acest scop, lemnul utilizat la realizarea produselor din lemn menționate în anexele II și III la Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului din 20 decembrie 2005 privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană⁽¹⁾, având originea în țările partenere enumerate în anexa I la regulamentul respectiv, ar trebui considerat ca fiind recoltat în mod legal, cu condiția ca aceste produse să respecte dispozițiile regulamentului respectiv și orice dispoziții de punere în aplicare a acestuia.
- (10) De asemenea, ar trebui să se țină seama de faptul că Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) impune părților la convenție să acorde permisul CITES pentru export numai în cazul în care o specie menționată în Convenția CITES a fost recoltată, *inter alia*, în conformitate cu legislația națională a țării exportatoare. În acest sens, lemnul din speciile menționate în anexele A, B sau C la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea⁽²⁾ ar trebui considerat ca fiind recoltat în mod legal, cu condiția ca acesta să respecte dispozițiile regulamentului respectiv și orice dispoziții de punere în aplicare a acestuia.
- (11) Ținând seama de faptul că utilizarea lemnului și a produselor din lemn reciclate ar trebui să fie încurajată și că includerea unor astfel de produse în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar impune operatorilor o sarcină disproporționată, lemnul și produsele din lemn uzate care și-au încheiat ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeuri ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament.
- (12) Printre măsurile prevăzute prin prezentul regulament ar trebui să fie interzicerea introducerii pe piața internă pentru prima dată a lemnului recoltat ilegal sau a produselor din lemn derivate din acesta. Având în vedere complexitatea cauzelor și efectelor fenomenului de exploatare forestieră ilegală, ar trebui luate măsuri specifice, cum ar fi cele care vizează comportamentul operatorilor.
- (13) În contextul planului de acțiune FLEGT, Comisia și, după caz, statele membre pot sprijini și desfășura studii și activități de cercetare privind nivelul și natura exploatării forestiere ilegale în diferite țări și pun la dispoziția publicului aceste informații, și de asemenea sprijină acordarea unei îndrumări practice pentru operatori privind legislația aplicabilă în țările producătoare de lemn.
- (14) În lipsa unei definiții acceptate pe plan internațional, legislația țării de recoltare a lemnului, inclusiv regulamentele și actele juridice de punere în aplicare în țara respectivă a convențiilor internaționale relevante la care aceasta este parte, ar trebui să constituie baza pentru definirea a ceea ce se înțelege prin exploatare forestieră ilegală.
- (15) Numeroase produse din lemn trec prin diverse procese înainte și după ce sunt introduse pentru prima dată pe piața internă. Pentru a evita impunerea unei sarcini administrative inutile, numai operatorii care introduc pentru prima dată pe piața internă lemn și produse din lemn ar trebui să se supună sistemului „due diligence”, în timp ce un comerciant din lanțul de aprovizionare ar trebui să fie supus cerinței de a furniza informații de bază despre furnizorul și cumpărătorul său, pentru a permite trasabilitatea lemnului și a produselor din lemn.
- (16) Pe baza unei abordări sistematice, operatorii care introduc pentru prima dată pe piața internă lemn și produse din lemn ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că lemnul recoltat în mod ilegal și produsele din lemn derivate din acesta nu sunt introduse pe piața internă. În acest scop, operatorii ar trebui să acționeze cu prudență („due diligence”) în cadrul unui sistem de măsuri și de proceduri, pentru a reduce la maximum riscul privind introducerea pe piața internă a lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta.
- (17) Sistemul „due diligence” include trei elemente inerente gestionării riscului: accesul la informații, evaluarea riscului și atenuarea riscului identificat. Sistemul „due diligence” ar trebui să asigure accesul la informații privind sursele și furnizorii de lemn și produse din lemn introduse pe piața internă pentru prima dată, inclusiv informații relevante, cum ar fi respectarea legislației aplicabile, țara de recoltare, specia și cantitatea și, după caz, regiunea subnațională și concesiunea de recoltare. Pe baza acestor informații, operatorii ar trebui să realizeze o evaluare a riscului. În momentul în care este identificat un asemenea risc, operatorii ar trebui să îl atenueze în funcție de anvergura acestuia, în vederea prevenirii introducerii pe piața internă a lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta.

(1) JO L 347, 30.12.2005, p. 1.

(2) JO L 61, 3.3.1997, p. 1.

- (18) Pentru a se evita orice sarcini administrative inutile, operatorii care utilizează deja sisteme sau proceduri care respectă cerințele prezentului regulament nu ar trebui să fie obligați să înființeze noi sisteme.
- (19) Pentru a recunoaște bunele practici în sectorul forestier, certificarea sau alte sisteme verificate de părți terțe care includ verificarea respectării legislației aplicabile pot fi utilizate în cadrul procedurii de evaluare a riscului.
- (20) Sectorul lemnului este extrem de important pentru economia Uniunii. Organizațiile de operatori sunt actori importanți în cadrul sectorului, întrucât reprezintă interesele acestuia la scară largă și interacționează cu o serie largă de părți interesate. De asemenea, aceste organizații dispun de competențe și de capacitatea de a analiza legislația în materie și de a facilita respectarea acesteia de către membrii lor, dar acestea nu ar trebui să utilizeze această competență pentru a domina piața. Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului regulament și pentru a contribui la dezvoltarea bunelor practici, este oportun să fie recunoscute organizațiile care au elaborat sisteme „due diligence” care îndeplinesc cerințele prezentului regulament. Recunoașterea și retragerea recunoașterii unei organizații de monitorizare ar trebui să se efectueze într-o manieră corectă și transparentă. O listă a acestor organizații recunoscute ar trebui publicată, pentru a permite operatorilor să le utilizeze.
- (21) Autoritățile competente ar trebui să efectueze periodic controale ale organizațiilor de monitorizare pentru a verifica dacă acestea îndeplinesc efectiv obligațiile prevăzute de prezentul regulament. Autoritățile competente ar trebui să încerce, de asemenea, să efectueze controale atunci când sunt în posesia unor informații relevante, inclusiv în ceea ce privește preocupări motivate ale unor terțe părți.
- (22) Autoritățile competente ar trebui să monitorizeze îndeplinirea eficientă de către acești operatori a obligațiilor prevăzute de prezentul regulament. În acest scop, autoritățile competente ar trebui să efectueze controale oficiale, după caz conform unui plan, care ar putea include controale la sediile operatorilor și verificări pe teren, și ar trebui să poată să solicite operatorilor să ia măsuri de remediere acolo unde este necesar. Autoritățile competente ar trebui să încerce, de asemenea, să efectueze controale atunci când sunt în posesia unor informații relevante, inclusiv preocupări motivate ale unor terțe părți.
- (23) Autoritățile competente ar trebui să întocmească registre de evidență a controalelor și să pună la dispoziție informațiile relevante în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.
- (24) Având în vedere caracterul internațional al exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, autoritățile competente ar trebui să coopereze atât între ele, cât și cu autoritățile administrative ale țărilor terțe și cu Comisia.
- (25) Pentru a facilita capacitatea operatorilor care introduc pe piața internă lemn sau produse din lemn de a respecta dispozițiile prezentului regulament și având în vedere situația IMM-urilor, statele membre, asistate, după caz, de Comisie, pot să ofere operatorilor asistență tehnică și de altă natură și să faciliteze schimbul de informații. Această asistență nu trebuie să elibereze operatorii de obligația lor de a acționa cu prudență.
- (26) Comercianții și organizațiile de monitorizare ar trebui să se abțină de la măsuri care ar putea pune în pericol realizarea obiectivului prezentului regulament.
- (27) Statele membre ar trebui să garanteze faptul că nerespectarea prezentului regulament, inclusiv de către operatori, comercianți și organizații de monitorizare, este sancționată printr-un sistem de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive. Normele de drept intern pot prevedea ca, după aplicarea unor sancțiuni eficiente, proporționate și disuasive pentru nerespectarea interdicției de introducere pe piața internă a lemnului recoltat în mod ilegal sau a produselor din lemn derivate din acesta, lemnul și produsele din lemn respective să nu fie neapărat distruse și să poată fi folosite în schimb pentru scopuri de interes public.
- (28) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cu privire la procedurile de recunoaștere a organizațiilor de monitorizare și de retragere a recunoașterii acestora, la noile criterii relevante de evaluare a riscului care pot fi necesare pentru completarea criteriilor deja prevăzute de prezentul regulament și la lista sortimentelor de lemn și de produse din lemn cărora li se aplică prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (29) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în vederea adoptării de norme detaliate cu privire la frecvența și natura controalelor efectuate de către autoritățile competente asupra organizațiilor de monitorizare și asupra sistemelor „due diligence”, exceptând alte criterii relevante de evaluare a riscurilor. În conformitate cu articolul 291 din TFUE, normele și principiile generale privind mecanismele de care statele membre dispun pentru a controla modul în care Comisia își exercită competențele de executare se stabilesc în prealabil printr-un regulament adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară. În așteptarea adoptării

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

noului regulament, continuă să se aplice Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾, cu excepția procedurii de reglementare cu control, care nu este aplicabilă.

- (30) Operatorii și autoritățile competente ar trebui să beneficieze de o perioadă rezonabilă de timp pentru a se putea pregăti pentru îndeplinirea cerințelor din prezentul regulament.
- (31) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume combaterea exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual și, prin urmare, având în vedere amploarea acțiunii sale, obiectivul în cauză poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește obligațiile care revin operatorilor care introduc pentru prima dată pe piața internă lemn și produse din lemn, precum și obligațiile care revin comercianților.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „lemn și produse din lemn” înseamnă lemnul și produsele din lemn prevăzute în anexă, cu excepția produselor din lemn sau a elementelor acestor produse, fabricate din lemn sau din produse din lemn, care și-au încheiat ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile ⁽²⁾;
- (b) „introducere pe piață” înseamnă furnizarea prin orice mijloace, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, de lemn sau de produse din lemn, pentru prima dată pe piața internă, pentru distribuție sau utilizare în cadrul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit. Aceasta include, de asemenea, furnizarea prin mijloace de comunicare la

distanță, astfel cum sunt definite în Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță ⁽³⁾. Furnizarea pe piața internă a produselor din lemn derivate din lemn sau din produse din lemn deja introduse pe piața internă nu reprezintă „introducere pe piață”;

- (c) „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață lemn sau produse din lemn;
- (d) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în cursul unei activități comerciale, vinde sau cumpără pe piața internă lemn sau produse din lemn introduse deja pe piața internă;
- (e) „țara de recoltare” înseamnă țara sau teritoriul din care s-a recoltat lemnul sau lemnul utilizat la realizarea produselor din lemn;
- (f) „recoltat în mod legal” înseamnă recoltat în conformitate cu legislația aplicabilă a țării de recoltare;
- (g) „recoltat în mod ilegal” înseamnă recoltat cu încălcarea legislației aplicabile a țării de recoltare;
- (h) „legislația aplicabilă” înseamnă legislația în vigoare în țara de recoltare și reglementează următoarele aspecte:

- drepturi de recoltare a lemnului în interiorul limitelor legale făcute publice;
- plăți pentru drepturile de recoltare și lemn, inclusiv taxe legate de recoltarea lemnului;
- recoltarea lemnului, inclusiv legislația din domeniul mediului și cel forestier, inclusiv gestionarea pădurilor și conservarea biodiversității, atunci când acestea sunt direct legate de recoltarea lemnului;
- drepturile legale ale terților privind folosința și proprietatea afectate de recoltarea lemnului; precum și
- comerțul și vama, în măsura în care este vizat sectorul forestier.

Articolul 3

Statutul lemnului și al produselor din lemn reglementate de FLEGT și CITES

Lemnul utilizat la realizarea produselor din lemn prevăzute în anexele II și III la Regulamentul (CE) nr. 2173/2005, care sunt originare din țările partenere prevăzute în anexa I la regulamentul menționat și care respectă dispozițiile regulamentului respectiv și dispozițiile de punere în aplicare a acestuia, se consideră a fi recoltat în mod legal în sensul prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

⁽³⁾ JO L 144, 4.6.1997, p. 19.

Lemnul din speciile prevăzute în anexele A, B sau C la Regulamentul (CE) nr. 338/97 și care respectă dispozițiile regulamentului respectiv și dispozițiile de punere în aplicare a acestuia se consideră a fi recoltat în mod legal în sensul prezentului regulament.

Articolul 4

Obligațiile care revin operatorilor

(1) Se interzice introducerea pe piață a lemnului recoltat în mod ilegal sau a produselor din lemn derivate din acesta.

(2) Operatorii acționează cu prudență atunci când introduc pe piață lemn sau produse din lemn. În acest sens, aceștia utilizează un cadru de proceduri și de măsuri, denumit în continuare „sistem «due diligence»”, astfel cum este prevăzut la articolul 6.

(3) Fiecare operator menține și evaluează periodic sistemul „due diligence” pe care îl utilizează, cu excepția cazului în care operatorul utilizează un sistem „due diligence” instituit de o organizație de monitorizare menționată la articolul 8. Mecanismele existente de supraveghere prevăzute de legislația națională și orice mecanism voluntar de control al lanțului de aprovizionare, care îndeplinesc cerințele prezentului regulament, pot fi utilizate ca bază pentru sistemul „due diligence”.

Articolul 5

Obligația în materie de trasabilitate

Comercianții trebuie să fie în măsură să identifice, pe întreg parcursul lanțului de aprovizionare:

(a) operatorii sau comercianții care au furnizat lemnul sau produsele din lemn; și

(b) după caz, comercianții cărora le-au furnizat lemn sau produse din lemn.

Comercianții păstrează informațiile menționate la primul paragraf timp de cel puțin cinci ani și le furnizează, la cerere, autorităților competente.

Articolul 6

Sistemele „due diligence”

(1) Sistemul „due diligence” menționat la articolul 4 alineatul (2) cuprinde următoarele elemente:

(a) măsuri și proceduri care permit accesul la următoarele informații referitoare la aprovizionarea operatorului cu lemn sau produse din lemn, care sunt introduse pe piață:

— descrierea, inclusiv denumirea comercială și tipul de produs, precum și denumirea comună a speciilor de arbori și, după caz, denumirea științifică completă;

— țara de recoltare și, după caz:

(i) regiunea subnațională unde a fost recoltat lemnul; și

(ii) concesiunea de recoltare;

— cantitatea (exprimată în volum, masă sau număr de unități);

— denumirea și adresa furnizorului operatorului;

— numele și adresa comerciantului căruia i-au fost furnizate lemnul și produsele din lemn;

— documente sau alte informații care indică faptul că lemnul și produsele din lemn în cauză sunt conforme cu legislația aplicabilă;

(b) proceduri de evaluare a riscului care permit operatorului să analizeze și să evalueze riscul de a fi introdus pe piață lemn recoltat în mod ilegal sau produse din lemn derivate din acesta.

Aceste proceduri iau în considerare informațiile prevăzute la litera (a), precum și criteriile relevante de evaluare a riscului, inclusiv:

— garantarea respectării legislației aplicabile, care poate include certificarea sau alte sisteme verificate de terțe părți care se referă la respectarea legislației aplicabile;

— prevalența recoltării ilegale a anumitor specii de arbori;

— prevalența recoltării sau a practicilor ilegale în țara de recoltare și/sau regiunea subnațională în care a fost recoltat lemnul, inclusiv prevalența conflictelor armate;

— sancțiunile impuse de Consiliul de Securitate al ONU sau de Consiliul Uniunii Europene cu privire la importul sau exportul de lemn;

— complexitatea lanțului de aprovizionare cu lemn și produse din lemn;

(c) cu excepția cazului în care riscul identificat cu ocazia procedurilor de evaluare a riscului menționate la litera (b) este neglijabil, proceduri de atenuare a riscului care constau într-o serie de măsuri și proceduri care sunt adecvate și proporționale pentru a reduce cu eficiență la minimum riscul respectiv și care pot include solicitarea unor informații sau documente suplimentare și/sau solicitarea de verificare de către părți terțe.

(2) Normele detaliate necesare pentru asigurarea punerii în aplicare uniforme a alineatului (1), cu excepția celor privind noile criterii relevante de evaluare a riscului menționate la alineatul (1) litera (b) a doua teză din prezentul articol, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 18 alineatul (2). Respectivele norme se adoptă până la 3 iunie 2012.

(3) Ținând seama de evoluția pieței și de experiența acumulată în punerea în aplicare a prezentului regulament, astfel cum au fost identificate, în special, în cadrul schimbului de informații menționat la articolul 13 și al raportării menționate la articolul 20 alineatul (3), Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește noi criterii relevante de evaluare a riscului care pot fi necesare pentru completarea celor menționate la alineatul (1) litera (b) a doua teză din prezentul articol în vederea asigurării eficacității sistemului „due diligence”.

Pentru actele delegate menționate la prezentul alineat, se aplică procedurile prevăzute la articolele 15, 16 și 17.

Articolul 7

Autoritățile competente

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile pentru aplicarea prezentului regulament.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre denumirile și adresele autorităților competente până la 3 iunie 2011. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre orice modificări ale denumirilor sau ale adreselor autorităților competente.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului, inclusiv pe internet, o listă a autorităților competente. Lista respectivă se actualizează periodic.

Articolul 8

Organizații de monitorizare

(1) O organizație de monitorizare:

(a) menține și evaluează periodic un sistem „due diligence” prevăzut la articolul 6 și acordă operatorilor dreptul de utilizare a acestuia;

(b) verifică utilizarea corespunzătoare a sistemului său „due diligence” de către acești operatori;

(c) ia măsuri adecvate în cazul unei utilizări necorespunzătoare a sistemului său „due diligence” de către un operator, inclusiv informarea autorităților competente în cazul unei încălcări semnificative sau repetate de către operator.

(2) O organizație poate depune o cerere de recunoaștere ca organizație de monitorizare, în cazul în care îndeplinește următoarele cerințe:

(a) are personalitate juridică și este constituită în mod legal în cadrul Uniunii;

(b) are expertiza necesară și capacitatea de a exercita funcțiile menționate la alineatul (1); și

(c) se asigură că nu există niciun fel de conflicte de interese în exercitarea funcțiilor sale.

(3) Comisia, după consultarea statului membru (statelor membre) în cauză, recunoaște ca organizație de monitorizare un solicitant care îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (2).

Decizia de a acorda recunoaștere unei organizații de monitorizare este transmisă de către Comisie autorităților competente din toate statele membre.

(4) Autoritățile competente efectuează periodic controale pentru a verifica dacă organizațiile de monitorizare care își desfășoară activitatea sub jurisdicția autorităților competente îndeplinesc în continuare funcțiile prevăzute la alineatul (1) și continuă să respecte cerințele prevăzute la alineatul (2). Controalele pot fi efectuate, de asemenea, atunci când autoritatea competentă din statul membru se află în posesia unor informații relevante, inclusiv suspiciuni motivate ale unor părți terțe, sau atunci când a detectat deficiențe în implementarea de către operatori a sistemului „due diligence” stabilit de către o organizație de monitorizare. Un raport privind controalele se pune la dispoziție în conformitate cu Directiva 2003/4/CE.

(5) În cazul în care o autoritate competentă stabilește că o organizație de monitorizare nu mai îndeplinește funcțiile prevăzute la alineatul (1) sau nu mai respectă cerințele prevăzute la alineatul (2), aceasta informează fără întârziere Comisia.

(6) Comisia retrace recunoașterea organizației de monitorizare în cazul în care a constatat, în special pe baza informațiilor prevăzute la alineatul (5), că o organizație de monitorizare nu mai îndeplinește funcțiile prevăzute la alineatul (1) sau cerințele prevăzute la alineatul (2). Înaintea retragerii recunoașterii unei organizații de monitorizare, Comisia informează statele membre în cauză.

Decizia de a retrace recunoașterea unei organizații de monitorizare este transmisă de către Comisie autorităților competente din toate statele membre.

(7) Pentru a completa normele de procedură în ceea ce privește recunoașterea organizațiilor de monitorizare și retragerea recunoașterii acestora și, în funcție de experiența acumulată, pentru a le modifica, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE, asigurând, în același timp, că recunoașterea și retragerea recunoașterii decurg într-o manieră corectă și transparentă.

Pentru actele delegate menționate la prezentul alineat, se aplică procedurile prevăzute la articolele 15, 16 și 17. Respectivele acte se adoptă până la 3 martie 2012.

(8) Normele detaliate privind frecvența și natura controalelor menționate la alineatul (4), necesare pentru a asigura supravegherea eficace a organizațiilor de monitorizare și punerea în aplicare uniformă a alineatului (4) se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 18 alineatul (2). Respectivele norme se adoptă până la 3 iunie 2012.

Articolul 9

Lista organizațiilor de monitorizare

Comisia publică lista organizațiilor de monitorizare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, și o pune la dispoziție pe pagina sa de internet. Lista respectivă se actualizează periodic.

Articolul 10

Controale asupra operatorilor

(1) Autoritățile competente efectuează controale pentru a verifica dacă operatorii respectă cerințele prevăzute la articolele 4 și 6.

(2) Controalele menționate la alineatul (1) se desfășoară în conformitate cu un plan revizuit periodic, urmând o abordare

bazată pe riscuri. În plus, controalele pot fi efectuate atunci când autoritatea competentă se află în posesia unor informații relevante, inclusiv pe baza unor suspiciuni motivate ale unor părți terțe, privind respectarea de către operator a prezentului regulament.

(3) Controalele menționate la alineatul (1) pot include, printre altele:

(a) examinarea sistemului „due diligence”, incluzând procedurile de evaluare și de atenuare a riscurilor;

(b) examinarea documentației și a registrelor care demonstrează funcționarea corespunzătoare a sistemului „due diligence” și a procedurilor;

(c) controale prin sondaj, inclusiv verificări pe teren.

(4) Operatorii acordă toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea controalelor menționate la alineatul (1), în special în ceea ce privește accesul în sediu și prezentarea documentației sau a registrelor.

(5) Fără a aduce atingere articolului 19, în cazul în care, în urma controalelor menționate la alineatul (1), au fost identificate deficiențe, autoritățile competente pot emite o notificare privind măsurile de remediere care trebuie luate de operator. În plus, în funcție de natura deficiențelor constatate, statele membre pot lua măsuri provizorii imediate, printre care:

(a) confiscarea lemnului și a produselor din lemn;

(b) interzicerea comercializării lemnului și a produselor din lemn.

Articolul 11

Registrele de evidență a controalelor

(1) Autoritățile competente întocmesc și păstrează registre de evidență a controalelor menționate la articolul 10 alineatul (1), indicând în special natura și rezultatele acestora, precum și a oricăror notificări privind măsuri de remediere emise în temeiul articolului 10 alineatul (5). Înregistrările aferente tuturor controalelor se păstrează cel puțin cinci ani.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se pun la dispoziție în conformitate cu Directiva 2003/4/CE.

Articolul 12

Cooperarea

(1) Autoritățile competente cooperează între ele, cu autoritățile administrative din țări terțe și cu Comisia pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului regulament.

(2) Autoritățile competente fac schimb de informații privind deficiențe grave identificate pe parcursul controalelor menționate la articolul 8 alineatul (4) și la articolul 10 alineatul (1) și privind tipurile de sancțiuni impuse în conformitate cu articolul 19, cu autoritățile competente ale altor state membre și cu Comisia.

Articolul 13

Asistența tehnică, consilierea și schimbul de informații

(1) Fără a aduce atingere obligației operatorilor de a acționa cu prudență în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), statele membre, asistate, după caz, de Comisie, pot acorda operatorilor asistență tehnică și de alte tipuri și consiliere, ținând seama de situația întreprinderilor mici și mijlocii, pentru a facilita respectarea dispozițiilor prezentului regulament, în special în ceea ce privește aplicarea unui sistem „due diligence” în conformitate cu articolul 6.

(2) Statele membre, asistate, după caz, de Comisie, pot facilita schimbul și diseminarea informațiilor relevante privind exploatarea forestieră ilegală, în special cu scopul de a oferi asistență operatorilor la evaluarea riscurilor astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) litera (b), și privind cele mai bune practici legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.

(3) Asistența este acordată astfel încât responsabilitățile autorităților competente să nu fie compromise și să fie menținută independența acestora la aplicarea prezentului regulament.

Articolul 14

Modificări ale anexei

Pentru a ține seama de experiența acumulată în punerea în aplicare a prezentului regulament, identificată în special prin exercițiul de raportare menționat la articolul 20 alineatele (3) și (4), de schimbul de informații menționat la articolul 13, precum și de evoluțiile cu privire la caracteristicile tehnice, utilizatorii finali și procesele de producție a lemnului și produselor din lemn vizate, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE prin modificarea și completarea listei sortimentelor de lemn și a produselor din lemn prevăzută în anexă. Astfel de acte nu trebuie să creeze o sarcină disproporționată asupra operatorilor.

Pentru actele delegate menționate în prezentul articol, se aplică procedurile prevăzute la articolele 15, 16 și 17.

Articolul 15

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 6 alineatul (3), articolul 8 alineatul (7) și articolul 14 este conferită Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la 2 decembrie 2010. Comisia prezintă un raport cu privire la competențele delegate cel târziu cu trei luni înainte de încheierea perioadei de trei ani de la data aplicării prezentului regulament. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 16.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 16 și 17.

Articolul 16

Revocarea competențelor delegate

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (3), articolul 8 alineatul (7) și articolul 14 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe va depune toate eforturile pentru a informa cealaltă instituție și Comisia în timp util înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și eventualele motive ale revocării.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 17

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul se poate opune unui act delegat în termen de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungeste cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu s-a opus actului delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile acestuia.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea perioadei respective în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că au decis să nu formuleze obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul se opune actului delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele pentru care se opune actului delegat.

Articolul 18

Comitetul

(1) Comisia beneficiază de asistență din partea Comitetului pentru aplicarea reglementărilor forestiere, guvernare și schimburi comerciale (FLEGT) instituit în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 2173/2005.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din decizia respectivă.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 19

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare asigurării punerii în aplicare a acestora.

(2) Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive și pot include, printre altele:

(a) amenzi proporționale cu daunele ecologice produse, cu valoarea lemnului sau a produselor din lemn în cauză și cu pierderile fiscale și prejudiciul economic cauzate de încălcare, calculând nivelul sancțiunilor astfel încât să se asigure că acestea privesc persoanele responsabile de avantajele economice obținute ca urmare a încălcărilor grave comise de acestea, fără a aduce atingere dreptului legitim la exercitarea unei profesii, și majorând progresiv amenzile pentru încălcările grave și repetate;

(b) confiscarea lemnului și a produselor din lemn în cauză;

(c) suspendarea imediată a autorizației de funcționare.

(3) Statele membre comunică aceste dispoziții Comisiei și o informează fără întârziere cu privire la orice modificări ulterioare ale acestora.

Articolul 20

Raportare

(1) Statele membre trimit Comisiei, până la data de 30 aprilie a fiecărui al doilea an de la 3 martie 2013, un raport privind aplicarea prezentului regulament pe parcursul celor doi ani precedenți.

(2) Pe baza acestor rapoarte, Comisia întocmește un raport pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului din doi în doi ani. Atunci când elaborează raportul, Comisia ține seama de progresele realizate în ceea ce privește încheierea și funcționarea FLEGT APV în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2173/2005 și de contribuția acestora la reducerea la minimum a prezenței lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta pe piața internă.

(3) Până la 3 decembrie 2015 și, ulterior, la fiecare șase ani, Comisia, pe baza rapoartelor și a experienței dobândite în aplicarea prezentului regulament, reexaminează funcționarea și eficiența prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește împiedicarea introducerii pe piață a lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta. Comisia trebuie să aibă în vedere în special consecințele administrative pentru întreprinderile mici și mijlocii, precum și gama de produse. Rapoartele pot fi însoțite, după caz, de propuneri legislative corespunzătoare.

(4) Primul dintre rapoartele menționate la alineatul (3) include o evaluare a situației economice și comerciale actuale din Uniune pentru produsele prevăzute la capitolul 49 din Nomenclatura combinată, ținând mai ales seama de competitivitatea sectoarelor relevante, pentru a analiza eventuala includere a acestora în lista tipurilor de lemn și produse din lemn enumerate în anexa la prezentul regulament.

Raportul menționat la primul paragraf include, de asemenea, o evaluare a eficacității interdicției de a introduce pe piață lemn recoltat în mod ilegal și produse din lemn derivate din acesta astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1), precum și a sistemelor „due diligence” prevăzute la articolul 6.

Articolul 21

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 martie 2013. Cu toate acestea, articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatele (7) și (8) se aplică de la 2 decembrie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 20 octombrie 2010.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
O. CHASTEL

ANEXĂ

Lemn și produse din lemn, în conformitate cu clasificarea din Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului⁽¹⁾, cărora li se aplică dispozițiile prezentului regulament

- 4401 Lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, ramuri, vreascuri sau sub forme similare; lemn sub formă de așchii sau particule; rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, chiar aglomerate, sub formă de butuci, brichete, pelete sau forme similare
 - 4403 Lemn brut, chiar cojit, curățat de ramuri sau ecarisat
 - 4406 Traverse din lemn pentru căi ferate sau similare
 - 4407 Lemn tăiat sau despicat longitudinal, tranșat sau derulat, chiar geluit, șlefuit sau lipit prin îmbinare cap la cap cu o grosime de peste 6 mm
 - 4408 Foi pentru furnir (inclusiv cele obținute prin retezarea lemnului stratificat), foi pentru placaj sau pentru alt lemn stratificat similar și alt lemn tăiat longitudinal, decupat sau derulat, chiar șlefuit, geluit sau lipit cap la cap, cu o grosime de maximum 6 mm
 - 4409 Lemn (inclusiv lamele și frizele de parchet, neasamblate), profilat (sub formă de lambă, de uluc, fâlțuit, șanfrenat, îmbinat în V, mulurat, rotunjit sau similare), în lungul unuia sau mai multor canturi, fețe sau capete, chiar geluit, șlefuit sau lipit prin îmbinare cap la cap
 - 4410 Plăci aglomerate, panouri numite „oriented strand board” (OSB) și panouri similare (de exemplu, panourile numite „waferboard”), din lemn sau din alte materiale lemnoase, chiar aglomerate cu rășini sau cu alți lianți organici
 - 4411 Panouri fibrolemnoase sau din alte materiale lemnoase, chiar aglomerate cu rășini sau cu alți lianți organici
 - 4412 Placaj, panouri furniruite și lemn stratificat similar
 - 4413 00 00 Lemn „densificat”, în blocuri, scânduri, lame sau sub formă de profile
 - 4414 00 Rame din lemn pentru tablouri, fotografii, oglinzi sau obiecte similare
 - 4415 Lăzi, lădițe, coșuri, cilindri și ambalaje similare din lemn; tambure pentru cabluri, din lemn; paleți simpli, boxpaleți și alte platforme de încărcare, din lemn; grilaje din lemn pentru paleți
- (Alte materiale decât cele de ambalaj, utilizate exclusiv ca ambalaj pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs introdus pe piață)
- 4416 00 00 Butoaie, cuve, putini și alte produse de dogărie și părțile lor, din lemn, inclusiv doagele
 - 4418 Lucrări de tâmplărie și piese de dulgherie pentru construcții, inclusiv panouri celulare, panouri asamblate pentru acoperit podeaua și șindrile („shingles” și „shakes”) din lemn

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

- Celuloză și hârtie, prevăzute la capitolele 47 și 48 din Nomenclatura combinată, cu excepția celor pe bază de bambus și a produselor reciclate (deșeuri și resturi)

 - 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 și 9403 90 30 Mobilă din lemn

 - 9406 00 20 Construcții prefabricate
-